

sens Midler vilde blive forøgede med 5 Mill. Kr., men da er jeg altsaa gaaet ud fra, at der i Reservepensionsfonden laa Obligationer, som Staten havde købt, og ikke de Midler, der her er Tale om, og da skulde den højtærede Finansminister have oplyst mig om, at jeg tog fejl, men den højtærede Finansminister tav.

Zahle: Jeg tror, at det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) vil tage en Kompliment fra mig for fuldkommen alvorlig, og naar jeg siger, at jeg ikke tvivler om, at han er et af de største finansielle Genier her i Landet — den Stilling, han er kommen til at indtage, tyder derpaa —, nærer jeg ingen Tvivl om, at selv om ikke alle vilde være enige i den Opfattelse, jeg her har givet Udtryk, vil det ærede Medlem selv dele den Opfattelse, jeg her har givet Udtryk i Salen, og det skal ikke falde mig ind paa nogen Maade at maale mig med det ærede Medlem i saglig og finansiel Indsigt. Men jeg tror paa den anden Side ikke, at det ærede Medlem har nogen Grund til at spotte mig, fordi jeg har kunnet udtale Ønsket om, at denne Sag kunde være bleven underkastet en grundig Behandling i dette Ting, efter at der i det andet Ting er udtalt Tvivl om, hvorvidt den Løsning, der her er foreslaaet, er rigtig og velbegrundet, en Tvivl, som er støttet paa mange Grunde. Jeg synes, at det er vel en Overvejelse værd. Naar det ærede Medlem talte om, hvad denne Samling skulde løbe ud med, saa bliver det jo helt andre Ting, man lægger Mærke til ved denne Samlings Slutning, end den lille og ret interesseløse Debat, der føres om denne Sag i Dag.

Jensen-Sønderup: Efter den Indsigt, som det ærede Medlem nu har lagt for Dagen — og vi kunne jo her holde os til den — maa jeg tilstaa, at jeg ikke tillægger det ærede Medlems Kompliment nogen større Betydning.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sagde, at den Gang han under Behandlingen af Loven om Brandforsikringsfonden udtalte, at Kassebeholdningen vilde blive forøget, burde jeg have gjort opmærksom paa, at Reservepensionsfonden bestod dels af Gæld, som Statskassen havde, dels af Obligationer. Det kunde virkelig aldrig falde mig ind. Det er noget, som ingenlunde er skjult, men som staar i hvert eneste Statsregnskab,

der udgives, og som endogsaa staar der paa to Steder. Jeg maatte derfor gaa ud fra, at et Medlem, som er sit Partis finansielle Ordfører og Tillidsmand og tilmed har Statsvidenskab som ganske særligt Fag, ikke kan være uvidende derom, og der laa ikke i det ærede Medlems Ytringer nogen Anledning for mig til at gøre opmærksom derpaa. Thi selv om han havde den Opfattelse, at Statskassens Beholdning kun kan forøges ved Obligationer, der kunne realiseres, kunde det meget let være blevet Følgen af denne Foranstaltning. Jeg kunde have lagt den Statsgæld, der laa i Reserve-Pensionsfonden, over i Statsbrandforsikringsfonden og have beholdt de Kreditforeningsobligationer og andre Obligationer, som vare let realisable, i Statskassen. Det kunde jeg have gjort, men det vilde jeg ikke gøre af praktiske Grunde. Af praktiske Grunde gjorde jeg det omvendte, og derfor kommer jeg med denne lille Lov i Aar. Men selv om jeg var gaaet ud fra det ærede Medlems Forudsætninger, at Kassebeholdningen kunde have været forøget ved at forøge Beholdningen af realisable Obligationer, havde der dog ikke været Anledning for mig til at rette det ærede Medlem den Gang.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at der var saa forfærdelig meget at bestille, at der ikke var Tid til at læse Lovene. Det er meget kedeligt for det ærede Medlem og det Parti, han repræsenterer. Vi have jo ikke alle sammen Tid til at læse hver enkelt Lov eller sætte os ind i den, men ethvert Parti plejer dog i hver Sag at have en Mand, som læser vedkommende Love, og som det har Tillid til. Jeg troede, at det tilkom det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds at læse de finansielle Love paa Højres Vegne, og naar der saa her foreligger en lille Lov med to smaa Paragraffer, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem som sit Partis Tillidsmand i alle den Slags Sager ikke skulde kunne have faaet Tid til at læse disse to Paragraffer igennem.

Birck: Jeg skal kun sige, at hele den Argumentation, som Ministeren kom med, er for at bruge hans eget Udtryk, i højeste Grad Ekskamensjura. Og naar den ærede Minister siger, at han kunde have lagt Statskassens Fordringer fra Reservepensionsfonden over i Brandforsikringsfonden, saa kan jeg kun sige, at det er der ingen, der kan forhindre ham i, og at det netop forsaavidt vilde være det rigtige, som det vilde vise, at det hele, der sker, er, at